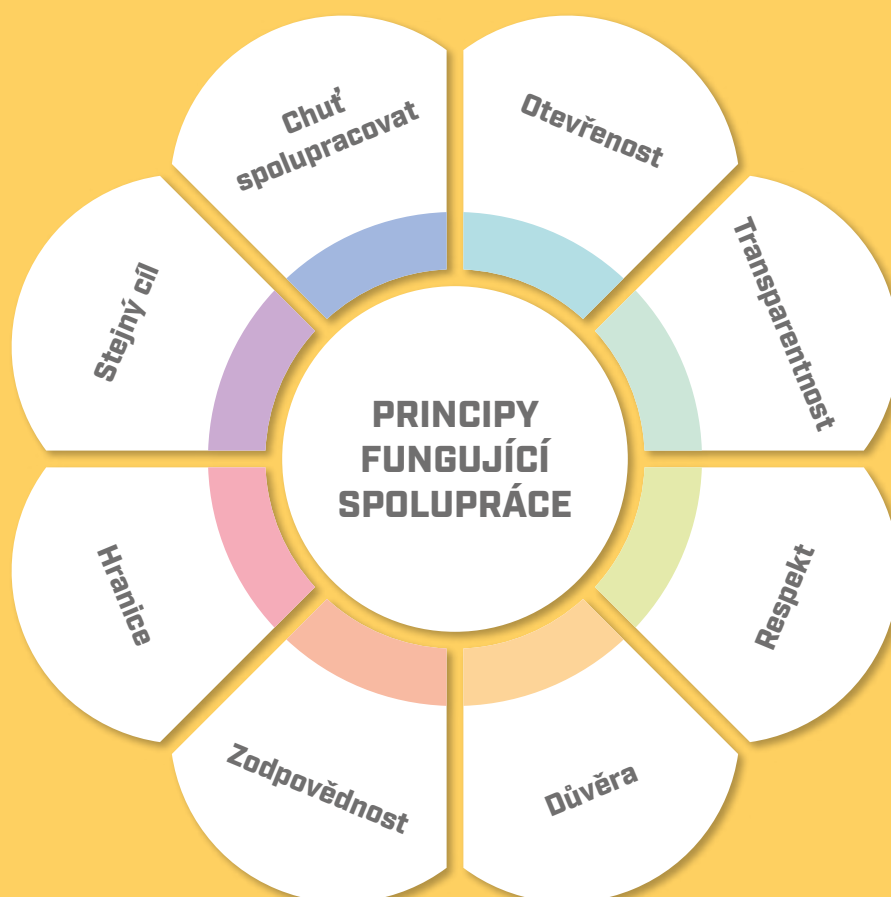

PLATFORMA
DO DOSPĚLOSTI

MEMORANDUM O VZÁJEMNÉ PODPOŘE A SPOLUPRÁCI NEZISKOVÝCH ORGANIZACÍ A POBYTOVÝCH ZAŘÍZENÍ V ČESKÉ REPUBLICĚ

Platforma Do dospělosti se zavázala v rámci svých aktivit k realizaci memoranda, ve kterém pojmenovává základní principy spolupráce mezi neziskovými organizacemi a pobytovými zařízeními. Jsme přesvědčení o tom, že pokud se nám podaří společně vytvořit prostředí, v němž se budou ohrožené děti vyrůstající bez vlastní rodiny (biologické či náhradní) rozvíjet a bude jim nabízena maximální podpora, jejich osamostatnění se a vykročení do dospělého života bude mnohem jednodušší a pro ně méně bolestivé. Na tomto memorandu se podíleli zástupci/zástupkyně neziskových organizací a pobytových zařízení.

DESATERO SPOLUPRÁCE MEZI NEZISKOVÝMI ORGANIZACEMI A POBYTOVÝMI ZAŘÍZENÍMI

1. Znalost potřeb všech zapojených stran (NNO/PZ/děti)

Mapováním skutečných potřeb dětí lze vytvářet vhodné a fungující programy. Programy šité na míru jsou efektivnější než programy přinášené zvenčí bez znalosti prostředí = pobytová zařízení znají záměry NNO a neziskové organizace vědí po vzájemné domluvě a prozkoumání prostředí, co je potřeba s dětmi aktuálně řešit.

2. Snaha o dlouhodobé programy = budování důvěry

Neziskové organizace přicházejí s nabídkou dlouhodobých programů, které podporují budování důvěry a vztahu. Pobytová zařízení preferují tyto dlouhodobé programy, které tolik neohrožují důvěru a vztah mezi dítětem a navázaným zástupcem z neziskové organizace. Dlouhodobá a individualizovaná podpora zaměřená spíše na oporu/vztah/soft skills je důležitější než kroužek/workshop zaměřený na dovednosti.

3. Stabilní kontaktní osoby a předávání informací

Při komunikaci s NNO musí být stanoveno, kdo je kontaktní osobou a jednotlivé aktivity domlouvá a informuje o nich ostatní. Stejně tak NNO má nastavený transparentní systém komunikace (ideálně stabilní kontaktní osobu) a předávání informací do zařízení. Tento systém je společně domluven při zahájení spolupráce. V případě personálních změn jsou tyto změny dopředu avizovány a jsou o tom informováni hlavně děti/dospívající. Fluktuace pracovníků může mít negativní vliv na vytváření dlouhodobých vztahů, ovlivňuje důvěru a bezpečí klienta.

4. Dítě/dospívající jsou informováni o aktivitách, kterých se účastní

Účastníci programů – děti/dospívající/mladí dospělí – musí být informováni, co je na setkáních čeká, kdo je bude aktivitami provázet a jaký je společný záměr/cíl. Důležité je reflektovat jejich rozpoložení, náladu, chuť spolupracovat. Děti/mladí lidé se mohou rozhodnout, zda se programů budou účastnit. Dětem je dán prostor se ptát, zjišťovat, co je u programu zajímavé, a umožnit NNO zjistit jejich názor, pohled k nabízené službě. Pracovníci vzájemně spolupracují na rozvoji dítěte, vytvářejí přirozený systém podpory dítěte/dospívajícího. Kmenový vychovatel má klíčovou roli v této spolupráci.

5. Vzájemná podpora mladého dospělého při osamostatnění = navázání bezpečného vztahu

Pobytová zařízení podporují včasné navázání bezpečného vztahu s dítětem v součinnosti s OSPOD a neziskovými organizacemi. Prioritou je navázat mentora či patrona či jinou blízkou osobu na dítě ještě v pobytovém zařízení! Tato blízká osoba může významně ovlivnit nejen dospívání, ale také start mladého dospělého při osamostatnění.

6. Aktivní zkompetentňování dospívajícího/mladého dospělého = podpora sebehodnoty a sebedůvěry

Jak NNO, tak pobytová zařízení dbají na to, aby docházelo v rámci realizace programů k průběžnému a pravidelnému zapojování dospívajícího a mladých dospělých do rozhodovacích procesů. Programy by měly vést k tomu, aby jejich účastníci byli vedeni k samostatnosti a ke zvládnutí různých situací a úkolů. Důležitá je podpora sebehodnoty a identity dětí.

7. Společné vyhodnocení služby/programu

Součástí nabízených programů je i průběžné společné vyhodnocování služby. Nastavený systém pravidelného hodnocení spolupráce může předejít nedorozuměním a je vždy možné aktivity upravit tak, aby odpovídaly potřebám dětí. Ohlédnutí se za uplynulým obdobím, zapojení dětí do rozhodování o programu, vyjádření svého názoru, naslouchání ostatním, vyhodnocování, co bylo/je/ není přínosné. Učit a posilovat kompetenci/dovednost ve skupině dětí, brát chyby, neúspěchy jako dobrou věc, tedy jako příležitost ke zlepšení.

8. Dospívající si procesem buduje důvěru v sebe sama

V přípravě na odchod je mu ze strany PZ a NNO dávaná postupná zodpovědnost a kladou se na něho/ni nároky být v programu aktivní. Dospívající dostává pravidelné úkoly a podporu v samostatném zvládnutí různých aktivit a situací. Postupnými kroky a zapojením si buduje důvěru v sebe sama a přijímá zodpovědnost za své kroky a celkově svůj život.

9. Hledat společně služby a podporu pro dítě/dospívajícího

Pokud se u dítěte při práci s ním objeví další potřeby – z jeho vůle či na základě zjištění pracovníků či pracovník neziskové organizace (např. terapie, zájem o nějaký koníček, absence kontaktu s rodinou, aj.) – pokusí se zástupce z neziskové organizace spolu se zástupcem pobytového zařízení nalézt způsob, jak tuto potřebu naplnit (napojení jiné NNO, napojení jiných lektorů, odborníků, vyhledání možností aj.). Naplňování potřeb dětí je prioritou spolupráce.

10. Využívání fungujících nástrojů = případové konference

Na případovou konferenci by měli být přizváni aktéři, kteří se s dítětem setkávají pravidelně, mají k němu – a ono k nim – důvěru a je zde vytvořený vztah. Dítě by se mělo cítit na případové konferenci bezpečně. Díky tomuto propojení všech aktérů působících kolem dítěte může dojít k rychlému a efektivnímu řešení dané situace týkající se dítěte.

**SOUHLASÍM S VÝŠE UVEDENÝMI PRINCIPY
A MEMORANDUM CHCI PODEPSAT**